

Pranutė ir Tomas: bendra kelionė

Ištikimi Dievo Darbo dvasiai, savo vaikams ir daugeliui kitų žmonių davė krikščioniško gyvenimo pavyzdį. Šventojo Josemarios žodžiais tariant, pavertė savo namus „šviesiu ir linksmu židiniu“.

2019-09-16

Tomas Alvira gimė Villanueva de Gallego miestelyje (netoli Saragosos) 1906 m. sausio 17 d., mirė Madride 1992 m. gegužės 7 d. Chemijos mokslų daktaras, CSIC (Ispanijos

Vyriausioji mokslinių tyrimų taryba)
tyrėjas ir Gamtos mokslų instituto
vadovas.

Pranutė Dominguez Susin gimė
Borau kaime (Hueskos provincijoje)
1912 m. balandžio 1 d., mirė 1994 m.
rugpjūčio 29 d. Dirbo mokytoja. Pora
susituokė Saragosoje 1939 m. birželio
16 d. Turėjo devynis vaikus, iš kurių
vyriausiasis, Jose Maria, mirė
būdamas penkerių metų amžiaus.
Šeima persikėlė į Madridą 1941 m.
lapkritį, kai Tomas pradėjo eiti
Ramiro de Maeztu instituto vadovo
pareigas.

Abudu buvo Opus Dei
supernumerarijai: Tomas nuo 1947
m. vasario 15 d., Pranutė nuo 1952
m. vasario 1 d. Ištikimi Opus Dei
dvasiai, savo vaikams ir daugeliui
kitų žmonių davė krikščioniško
gyvenimo pavyzdį. Šv. Josemarios
žodžiais tariant, savo namus pavertė
„šviesiu ir linksmu židiniu“.

Ieškojo šventumo herojiškai ir ištvermingai praktikuodami krikščioniškas dorybes. Šventosios Mišios buvo jų vidinio gyvenimo centras ir šaknys. Dievo malonės padedami, bandydami visuomet suvokti, kad Dievas yra šalia, mokėjo savo šeimos gyvenimą, kasdienę profesinę ir visuomeninę veiklą, pripildyti antgamtiniu turiniu.

Abiem teko susidurti su skausmingos ligos išbandymais, kuriuos pakėlė su didžiai antgamtišku žvilgsniu: Tomas mirė nuo vėžio, Pranutė atidavė savo dvasią Dievui patyrusi smegenų ligą.